

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 93/09

Luxemburg, 22 oktober 2009

Arrest in zaak C-116/08
Christel Meerts / Proost NV

DE VERGOEDING BIJ ONTSLAG VAN EEN VOLTIJDS WERKNEMER TIJDENS DIENS DEELTIJDS OUDERSCHAPSVERLOF WORDT BEREKEND OP BASIS VAN ZIJN VOLTIJDLOON

Een beperking van de uit de arbeidsverhouding voortvloeiende rechten in geval van ouderschapsverlof zou de werknemer ervan kunnen weerhouden een dergelijk verlof te nemen, en de werkgever ertoe kunnen aanzetten eerder werknemers met ouderschapsverlof te ontslaan

Richtlijn 96/34¹ beoogt uitvoering te geven aan de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof die door de Europese brancheoverkoepelende organisaties is gesloten. Die raamovereenkomst vormt een verbintenis van de sociale partners om door middel van minimumvoorschriften maatregelen in te voeren ter bevordering van gelijke kansen en de gelijke behandeling van mannen en vrouwen door hen de mogelijkheid te bieden hun beroeps- en gezinstaken te combineren.

Meerts werkte sedert september 1992 voltijds voor de NV Proost, op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Vanaf november 1996 heeft zij een beroep gedaan op verschillende vormen van loopbaanonderbreking en vanaf 18 november 2002 heeft zij halftijds gewerkt in het kader van een ouderschapsverlof, dat op 17 mei 2003 zou eindigen.

Op 8 mei 2003 is Meerts met onmiddellijke ingang ontslagen, met betaling van een ontslagvergoeding van tien maanden loon, die was berekend op basis van het loon dat zij op dat ogenblik ontving en dat met de helft was verminderd, wegens de overeenkomstige vermindering van haar arbeidsprestaties.

Zij heeft het bedrag van die ontslagvergoeding voor de arbeidsrechtbank van Turnhout betwist. Zij vordert dat de ontslagvergoeding wordt berekend op basis van het voltijdse loon dat zij zou hebben ontvangen indien zij haar arbeidsprestaties niet had verminderd in het kader van haar ouderschapsverlof.

In die context heeft het Hof van Cassatie (België), dat zich over de zaak moet uitspreken, het Hof van Justitie een prejudiciële vraag gesteld.

Het Hof merkt op dat clause 2, punt 6, van de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof bepaalt dat de op de datum van ingang van het ouderschapsverlof door de werknemer verworven rechten of rechten in wording ongewijzigd behouden blijven tot het einde van dat verlof.

Zowel uit de formulering van die bepaling, als uit de context ervan, blijkt dat zij tot doel heeft het verlies of de beperking te voorkomen van de uit de arbeidsverhouding voortvloeiende verworven rechten of rechten in wording, waarop de werknemer op de datum van ingang van het ouderschapsverlof aanspraak kan maken, en te verzekeren dat hij zich, na afloop van het verlof, wat deze rechten betreft, in dezelfde situatie bevindt als die waarin hij zich bevond voorafgaand aan dit verlof.

¹ Richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof (PB L 145, blz. 4), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/75/EG van de Raad van 15 december 1997 (PB 1998, L 10, blz. 24).

Gelet op de door de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof nagestreefde doelstelling van gelijke behandeling van mannen en vrouwen, **moet de verplichting om verworven rechten of rechten in wording te eerbiedigen, worden opgevat als de uitdrukking van een beginsel van communautair sociaal recht** van bijzonder belang, zodat zij niet restrictief mag worden uitgelegd.

Uit de doelstellingen van de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof blijkt dat het begrip „verworven rechten of rechten in wording” uit de raamovereenkomst alle rechten en voordelen in geld of in nature omvat die direct of indirect uit de arbeidsverhouding voortvloeien en waarop de werknemer jegens de werkgever aanspraak kan maken op de datum van ingang van het ouderschapsverlof.

Tot die rechten en voordelen behoren alle rechten en voordelen die verband houden met de arbeidsvoorwaarden, zoals het recht van een voltijds werknemer die deeltijds ouderschapsverlof geniet, om, in geval van eenzijdige beëindiging door de werkgever van een overeenkomst voor onbepaalde tijd, een opzeggingstermijn te krijgen, waarvan de duur afhangt van de anciënniteit van de werknemer in de onderneming en die tot doel heeft de zoektocht naar een nieuwe betrekking te vergemakkelijken.

Dit geheel van rechten en voordelen zou in gevaar komen indien, in geval van niet-naleving van de wettelijk bepaalde opzeggingstermijn bij een ontslag tijdens een deeltijds ouderschapsverlof, een voltijds in dienst genomen werknemer geen aanspraak meer zou kunnen maken op de vaststelling van de hem verschuldigde ontslagvergoeding op basis van het met zijn arbeidsovereenkomst overeenstemmende loon.

Een nationale wettelijke regeling op grond waarvan de uit de arbeidsverhouding voortvloeiende rechten in geval van ouderschapsverlof zouden worden beperkt, zou derhalve de werknemer ervan kunnen weerhouden een dergelijk verlof te nemen, en de werkgever ertoe kunnen aanzetten eerder werknemers met ouderschapsverlof te ontslaan dan andere werknemers. Dat zou regelrecht indruisen tegen de doelstelling van de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, die onder meer ertoe strekt het beroeps- en gezinsleven beter te kunnen combineren.

Het Hof concludeert dat de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof eraan in de weg staat, dat wanneer een werkgever de arbeidsovereenkomst van een voor onbepaalde tijd voltijds in dienst genomen werknemer tijdens diens deeltijds ouderschapsverlof zonder dringende reden of zonder inachtneming van de wettelijk bepaalde opzeggingstermijn eenzijdig beëindigt, de aan de werknemer te betalen vergoeding wordt bepaald op basis van het verminderde loon dat hij ontvangt op het tijdstip van het ontslag.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het gemeenschapsrecht of over de geldigheid van een gemeenschapshandeling. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een zelfde probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170